

Argentina vil investere 31 milliarder dollars i kernekraft over de næste ti år

22. september 2014 – I en tale i dag, ved samme 58. Generelle Konference i det Internationale Atomenergiagentur (IAEA), hvor Sydafrika og Rusland underskrev deres atomaftale, meddelte Argentinas planlægningsminister Julio De Vido, at hans regering vil investere \$31 milliarder i kernekraft-sektoren over de næste 10 år. Han præsenterede et spændende overblik over, hvad Argentina har fuldført siden 2006, inklusive \$11 milliarder i investeringer og træning af 5.220 atomkraftspecialister, rapporterede Telam-nyhedsbureauet i dag.

De Vido holdt bilaterale møder med energiministre fra Rusland og Kina, begge vigtige BRIKS-allierede, så vel som Algeriet og USA, for at diskutere samarbejde om kernekraft. Argentina og Kina – Kina har vundet kontrakten om at bygge Argentinas fjerde atomreaktor Atucha III – havde på konferencen en fælles projektudstilling, der skabte en del begejstring.

Sergei Kiriyyenko, chefen for Ruslands Rosatom-agentur, mødtes med De Vido, hvorefter den argentinske minister understregede, at som en opfølgning af juli-mødet mellem præsident Cristina Fernandez og den russiske præsident Vladimir Putin »må vi fortsætte vores arbejds-dagsorden, som vore præsidenter udstak for os, for at uddybe og udvikle fælles initiativer for kernekraft«. Kiriyyenko tilføjede, at atomart samarbejde mellem Rusland og Argentina »er et strategisk mål.«

Hvor efterlader dette USA? Ved sit møde med USA's energisekretær Ernest Moniz, rapporterede Tiempo Argentino i

dag, sagde De Vido, at han vil fortælle Moniz, at på grund af New York-dommer Thomas Griesas sindssyge afgørelse imod Argentina, står amerikanske firmaer, der ønsker at investere i kernekraft, i en meget ugunstig position, idet de, ulig partnerne Rusland og Kina, ikke tilbyder finansiering.

Idet han pegede på aftaler signeret med Kina, understregede De Vido, at »vi er ikke så finansielt isolerede, som de gerne vil have, man skal tro.« Men takket være Griesa »har amerikanere et apokalyptisk syn på Argentina«, sagde han, »der begrænser deres konkurrencedygtighed.« Westinghouse, der byder ind på en kontrakt om at bygge Argentinas femte reaktor, vil ikke drage fordel af denne situation, sagde han. Med reference til aftalen mellem stats-oliefirmaet YPF og argentinske Chevron om at udvikle den gigantiske Vaca Muerta skifergas- og oliereservoir, i hvilket Chevron investerer et heftigt beløb, foreslog De Vido, at andre amerikanske selskaber studerer denne aftale, og tilslutter sig.

Medmindre der bygges mindst 35 nye kernereaktorer, trues Frankrig af energiblackouts

22. september 2014 (*Nouvelle Solidarité*) – Den 10. september advarede Dominique Maillard, chefen for Netværks- og Elektricitetsafdelingen (RTE) af Electricité de France (EDF), der står for el-distribution, om, at elforsyningen kunne blive utilstrækkelig i den kommende periode. I det mindste hvert

tiende år kræver en hård vinter, som den, der imødeses i 2016, en ekstra margin for at kunne klare efterspørgslen. RTE's job er at regulere forsyningen og efterspørgslen. Mens efterspørgslen har været mere eller mindre stabil, er det forsyningen, der er problemet, sagde Maillard. Den tidlige nedlukning af kernekraftstationen i Fessenheim med udgangen af 2014 vil reducere forsyningen med 1800 MW, og ny europæisk lovgivning vil tvinge EDF til at lukke adskillelige af de kul- og gasfyrede kraftværker.

Adspurgt af *l'Usine Nouvelle*, ringede også chefen for Atomenergikommissionen (CEA) Bernard Bigot med alarmklokken:

»Hvis Frankrig ønsker at opretholde sin uafhængighed af olie og gas, og dække 50 % af sin elektricitets-produktion med kernekraft, som besluttet af præsidenten (Holland besluttede at behage de grønne ved at reducere kernekraft-andelen fra 78 % til kun 50 %, -red.), er vi nødt til at lancere konstruktionen af 35 reaktorer. Vi kan ikke forvente, at de nuværende reaktors livscyklus vil række ud over 55-60 år. I år 2050-2055 vil alle reaktorer, der i øjeblikket opererer, være lukket ned. Derfor må og skal vi påbegynde konstruktionen, inden de lukker, især, fordi det tager 8-10 år at bygge et anlæg og tilslutte det til el-nettet. I Frankrig byggede vi mellem 1973 og 1990 tre til fire reaktorer om året, og dette skabte vores produktionskapacitet. I dag vil det være fornuftigt og passende at planlægge en ny reaktor om året. Udfordringen er at have en energipolitik, ikke for de næste fem år, men for de kommende 50 år. Det var den tilgang, vi havde til kernekraft i 1970'erne, hvor rigelig og billig energi var en af betingelserne for fremskridt.«

Med hensyn til næste-generations reaktorer understregede Bigot, at det er påkrævet før 2050 at erstatte de nuværende trykvandsreaktorer med tredje-generations EPR's og at have en eller to hurtige fødere, der tillader brug af plutonium som brændstof.

»Dette ville tillade os et perspektiv, ikke for de næste 50 år, men for de næste 8.000 år!«

Den finske regering underskriver aftale om kernekraft med Rusland

22. september 2014 – Finland, hvis fire eksisterende kernereaktorer tilvejebringer næsten 30 % af landets elektricitet, og med endnu én under konstruktion, underskrev i sidste uge en aftale med Rusland om at varetage konstruktionen af en sjette reaktor.

Finlands kernekraftoperatør Fennovoima modtog regeringstilladelse d. 18. september til at bygge et nyt kernekraftanlæg med russiske Rosatom. Rosatom ejer 34 % af Fennovoima, idet de overtog aktier, der blev solgt af Tysklands E.ON i 2012. Som en reaktion på dette trak Finlands Grønne Ligaparti sig fra regeringskoalitionen, i henhold til Global Post. »Jeg føler mig tung om hjertet, og jeg er skuffet«, udtalte formand for Grønne Ligaparti Ville Niinistö til en pressekonference. »Dette handler om at vælge at investere i hjemlig, vedvarende energi ... eller at satse på et kernekraftprojekt ledet af Rosatom, der opererer under den russiske stats lovgivning.«

Imidlertid nyder den regerende koalition stadig flertal uden de Grønne. Idet han kaldte Fennovoima's projekt »meget vigtigt«, afviste premierminister Alexander Stubb de Grønnes indvendinger mod russisk involvering. »Jeg forstår betænkelighederne, men jeg ønsker at understrege, at vi vil

handle i henhold til finske reguleringer«, sagde Stubb på en pressekonference.

Regeringen godkendte forslaget med et afstemningsresultat på 10-7, og har sendt det videre til parlamentet, der skal stemme om det anden gang.

Finland forpligter sig fortsat til kernekraft.

Indien skaber historie med succesrig Marsmission

24. september 2014 – Indiens kontrolcenter for Missionen for opsendelse af en satellit i kredsløb om Mars (MOM) modtog bekræftelse på, at rumfartøjet var i kredsløb om Mars kl. 22.30 EDT i går, hvilket fremkaldte hyldestråb fra forskere og ingeniører og lykønskninger fra premierminister Narendra Modi, som var vidne til den historiske begivenhed sammen med dem. Det er første gang, en fuldt ud succesfuld mission til Mars er blevet gennemført i en nations første forsøg. Det er det første rumfartøj opsendt fra Asien, som er sikkert ankommet til den røde planet.

Premierminister Modi beskrev det som en »stolt, national begivenhed.« Med henvisning til rumfartøjets 650 millioner kilometer lange rejse til Mars, sagde Modi,

»Vi er gået ud over grænsen for menneskelig foretagsomhed og forestillingsevne.«

»Vi har styret vort fartøj gennem en rute, som kun er kendt af ganske få.« »Vort rumprograms succes er et lysende symbol

for, hvad vi som nation er i stand til ... Lad os flytte vore grænser. Og så flytte dem længere ud, og længere endnu.«
»Lad vores succes i dag drive os frem med endnu større kraft og overbevisning. Lad os sætte os endnu mere udfordrende mål – dette må også blive grundlaget for at udfordre den næste grænse.«

Modi erklærede, at missionen er

»et spring ud i mørket. Menneskeheden ville ikke have gjort fremskridt, hvis vi ikke havde taget sådanne spring ud i det uvisse. Og rummet er virkelig det største uvisse derude.«

I en tale direkte til forskerne sagde premierministeren:

»Enhver forskergeneration har forberedt den næste, hjemmeproducerede gruppe. Igennem jeres præstationer har I æret vore forfædre og inspireret vore fremtidige generationer! I har virkelig fortjent al den respekt og kærlighed, som I får fra en taknemmelig nation.«

Modis bemærkninger i går gav udtryk for den samme optimisme og fokus på hele menneskehedens fremtid, som han havde understreget i sine bemærkninger ved BRIKS-topmødet i Brasilien den 15. juli 2014, hvor han sagde:

»Det unikke ved BRIKS som en international institution er, at den for første gang bringer en gruppe nationer sammen ud fra 'fremtidigt potentiale' som det væsentlige karaktertræk, snarere end allerede eksisterende rigdom eller en delt identitet. Selveste idéen om BRIKS er således fremadskuende ... Deres excellencer, vi har chancen for at definere fremtiden for ikke blot vore egne lande, men for verden som helhed ... Jeg anser dette som et stort ansvar.«

I fuld erkendelse af, hvordan flertallet af de missioner, som er blevet sendt til Mars af USA, Rusland, Europa og Japan, er mislykket, sagde M. Pitchaimani, vicedirektør for kontrolcentret, til Washington Post i et telefoninterview:

» ... dette er sket efter intense studier af andres fiaskoer og årsagerne til fiasko, og så bygge vores satellit i henhold hertil. Vi havde også fået deres akkumulerede viden om planetens tyngdefelt, og vi byggede robuste instrumenter baseret på disse data.«

NASA's Curiosity-robot sendte via Twitter:

»Tillykke til @ISRO og Indiens første, interplanetariske mission med den vellykkede opsendelse i kredsløb om Mars.«

MOM svarede,

»Hej, @MarsCuriosity. Hold forbindelsen. Jeg holder mig til.«

Talsperson for Kinas Udenrigsministerium Hua Chunying sendte også lykønskninger:

»Dette er Indiens stolthed og Asiens stolthed, og det er en milepæl i fremskridt for menneskehedens udforskning af det ydre rum, så vi ønsker Indien tillykke med det.«

Indiens Mission for opsendelse af en satellit i kredsløb om Mars har nu opfyldt sin missions primære mål, hvilket er en teknologisk demonstration af opsendelse af en satellit i kredsløb om Mars. Den forventes også at indsamle videnskabelige målinger i løbet af sin kredsløbsmission. NASA's MAVEN-rumfartøj ankom til Mars for tre dage siden, og videnskabsfolk fra begge projekter har diskuteret en gensidig udveksling af de data, som hvert rumfartøj sender tilbage til Jorden.

Fra LaRouche-bevægelsen 25. sept. 2014: Menneskeheden må nytænke sig selv

Den sprudlende videnskabelige og kulturelle optimisme, som er udløst af Indiens succesrige opsendelse af sin Mars-kredsløbssatellit i kredsløb om Mars den 23. september, blev på passende vis opsummeret af premierminister Narendra Modi, da han til de forsamlede forskere ved Indiens Rumforskningsorganisation, og til en verden, som fulgte med i den historiske begivenhed live over internet, sagde:

»Lad os udvide vore grænser. Og så udvide dem endnu længere, og længere endnu ... Lad os sætte os endnu mere udfordrende mål – dette må også blive grundlaget for at udfordre den næste grænse.« Han beskrev Indiens Marsmission som »et spring ud i mørket. Menneskeheden ville ikke have gjort fremskridt, hvis vi ikke havde foretaget sådanne spring ud i det uvisse. Og rummet er det største uvisse derude.«

Premierminister Modi har på samme måde defineret menneskehedens opgaver i sine bemærkninger til BRIKS-topmødet i Brasilien den 15. juli, hvor han beskrev BRIKS som værende organiseret omkring det karakteristiske element, som består i »fremtidigt potentiale«, og tilføjede:

»Vi har chancen for at definere fremtiden for ikke blot vore lande, men for verden som helhed.«

Men det, som disse indiske udviklinger rent faktisk peger frem imod, bemærkede Lyndon LaRouche i dag, er et langt mere dybtgående koncept med hensyn til mennesket og dets forhold til det Kosmos, i hvilket det udgør en levende, noetisk del. Systemet i dette forhold er selvdefinerende, og indeholder

derfor ikke noget princip som sådan. Der opstår udviklinger i dette system, som er selvdefinerende, men de udgør ikke en målestok for, eller i, dette system. Endvidere er der ingen faste måleforhold eller måleenheder til rådighed; det eneste, der er, er princippet om udvikling i sig selv – i dette tilfælde, menneskets kreativitet i sig selv – som tilvejebringer systemets »energi«.

Menneskeheden, det være sig i USA eller i Kina, er legemliggørelsen af denne evne og repræsenterer et princip, der går ud over noget som helst, som er af fysisk natur. Denne videnskabelige forståelse kommer til os i moderne tid fra Johannes Kepler og Nicolaus Cusanus, som beviste, at eftersom udelukkende kun det relativt ubegrænsede kan måle det relativt begrænsede (og aldrig omvendt, i modstrid med den imbecile Aristoteles), kan der ikke findes en fast målestok i et system, som inkluderer menneskets kreativitet, og at det derfor udelukkende er menneskets intellekt (sind), som er målestok for universet.

Det er af afgørende betydning for de opgaver, som menneskeheden nu konfronteres med, forklarede LaRouche, at fokusere klart på dette koncept. Vore fejltagelser kommer ind dér, hvor denne klarhed er fraværende; så er det, at vi begår fejltagelser. Systemet eksisterer, og vi kender det – men ikke som et objekt.

Det er her, at Kina ikke begår fejltagelser; hvilket er et meget interessant træk af Kinas videnskabelige lederskab; hvilket er et af de mindst forståede træk ved den aktuelle, strategiske situation. Men det er et koncept, som vi kan gøre tilgængeligt; det er universelt for hele menneskeheden.

Lyndon LaRouche forklarede også dette koncept i sit webcast fra 19. september:

»For eksempel har man tilfældet med BRIKS. Tilfældet med BRIKS viser os modellen for muligheder og løftet om succes.

Så det, vi må gøre, er, at vi må tage BRIKS-konceptet og sige, at vi ikke længere har et system af [blot] regeringer, men vi har et system; vi har et system, som vi selv skaber, et internationalt system af en ny art, i hvilket folkene i de forskellige dele af verden gør det, som de må gøre ...«

»Og mennesket må således nytænke sig selv. Og det, vi ser i Sydamerika, i nogle tilfælde, det, man ser andetsteds, er et forsøg fra nogle regeringers side, eller fra nogle dele af regeringers side, på at opdage et nyt princip for regeringsførelse, i hvilket regering bliver målet, ikke midlet, men målet! Med det formål at give liv til en idé om mennesket, som mennesket aldrig før har fået, og for at nå et niveau, som mennesket aldrig tidligere har opnået! Det er vores mission, eller bør være vores mission. Og hvad vi burde beskæftige os med er at tænke, tænke over, hvad alt dette betyder. Vi må have en helt ny idé om, hvad menneskeden er ...«

»Vi må genopdrage menneskeheden indefra, og give menneskeheden et billede af sig selv, som det aldrig tidligere har opnået, og lade det fryde sig.«

Kina beder Australien om at gå med i AIIB – Obama siger nej

22. september 2014 – Kina opfordrer Australien til at deltage i lanceringen af den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) ved årets slutning, og Australien gennemarbejder i øjeblikket spørgsmål forud for tilslutningen, iflg. en rapport i *Australian Financial Review* den 22. september. Avisen

rapporterer kommentarer fra den australske forretningsmand David Thodey, adm. dir. for Telstra og chef for »Business 20«-gruppens infrastrukturpolitik (gruppen er associeret til G20-nationerne). Thodey siger, at den australske regering støtter AIIB – som han selv også gør – og arbejder på spørgsmålene, med henblik på at tilslutte sig. Den australske finansminister Joe Hockey vil mødes med den kinesiske finansminister Lou Jiwei på G20-mødet i denne weekend for at diskutere medlemskab af AIIB. Hockey, den nuværende formand for G20-finansministrene, har anført kampagnen for, at G20-topmødet i Brisbane til november skal vedtage en bred bail-in-politik. Med hensyn til AIIB citeres Hockey for at have sagt, at Australiens største bekymring er, at banken skal være åben for mange nationer, og» ikke være en lukket forretning« for Kina.

To førende akademiske økonomer ved Australiens Nationale Universitet (ANU) har lederartikler den 21. september, hvor de opfordrer Australien til at gribe AIIB-chancen. Den ene er prof. Peter Drysdale, som også skriver i *Australian Financial Review*. Den anden er Andrew Elek, som har en lang historie sammen med Det asiatiske Stillehavsområdes økonomiske samarbejdsforum (APEC), og som skriver i *East Asia Forum* med titlen »Vi hilser Kinas Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank velkommen.«

Elek siger, at AIIB grundlæggende set vil være verdens førende blandt infrastrukturbanker, fordi Verdensbanken (-50 %) og Den asiatiske Udviklingsbank (-40 %) drastisk har indskrænket deres allerede lave niveauer for investering i infrastruktur, siden krakket i 2007-2008. Med hensyn til private udlån til infrastruktur, siger Elek, at disse på verdensplan er faldet med to tredjedele i forhold til før krakket. Han hævder, at Kina lige fra de første diskussioner om AIIB i oktober 2013 har gjort det klart, at andre nationer er velkomne. »En bred deltagelse vil sikre, at AIIB hurtigt kan udvide sine udlån til finansiering af hårdt tiltrængte infrastrukturprojekter, alt imens det vil sikre projektforberedelse og -udøvelse af en

høj kvalitet ... USA kunne have set den nye bank som en mulighed for at udfylde de gabende huller inden for infrastruktur ... I stedet lyder tilbagemeldingerne fra alle områderne på, at USA afskrækker andre fra at deltage i AIIB.«

EIR har også fået kendskab til, at præsident Obama og repræsentanter fra Det hvide Hus, ved Obamas nylige og forglemmelige »Afrika-topmøde« i Washington, udøvede pres på afrikanske ledere over hele linjen for at ophøre med at »arbejde sammen med Kina«.

Ny polsk regering dropper anti-russisk hardliner Sikorski

22. september 2014 – Den nye, udpegede polske premierminister Ewa Kopacz har droppet den rabiate anti-russiske Radosław Sikorski som udenrigsminister. Han vil blive erstattet med Grzegorz Schetyna, tidl. formand for parlamentets komite for udenrigsanliggender. Kommentatorer siger, at dette signalerer en moderation af den nye regerings politik over for Rusland. Den Oxford-uddannede Sikorski har været en af de væsentligste anti-russiske hardliners i Europa.

I en pressekonference erklærede Kopacz, at hun og hendes regering burde have en tilgang til konflikten mellem Rusland og Ukraine som »en fornuftig polsk kvinde«. Hun tilføjede, »Vi bør ikke forhaste os for at blive en del af denne militære konflikt. Når den store europæiske familie beslutter, at vi vil hjælpe, så bør vi deltage i at tilvejebringe hjælp, men sammen med andre lande.«

»Grzegorz Schetyna har stor viden, han har en stærk personlighed, han er kompetent, og han tilvejebringer en garanti for, at der ikke bliver taget nogen uansvarlige, diplomatiske beslutninger.«

Kopacz tog over som premierminister efter Donald Tusk blev »sparket opad« for at blive præsident for EU's Europaråd, hvor han erstatter Herman Van Rompoy. Iagttagere siger, at eftersom han kun taler polsk, vil han ikke blive særlig indflydelsesrig.

Sikorski blev også »sparket opad« og bliver nu kandidat til at erstatte Kopacz som Marskal (formand) for Sejmen, Nationalforsamlingens underhus; marskallen for Sejmen er ikke en regeringspost; i tilfælde af, at det polske præsidentskab bliver ledigt, besætter marskallen præsidentembedet, indtil en ny præsident besætter embedet, eller hvis den siddende præsident midlertidigt ikke er i stand til at bestride embedet.

Foto: Grzegorz Schetyna

Fra LaRouche-bevægelsen 24. sept. 2014: En ny sikkerhedsarkitektur skal gøre en ende på geopolitik

Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, har udstedt en appel, [»Verden har et presserende behov for en ny,](#)

inkluderende sikkerhedsarkitektur», som tilvejebringer grundlaget for at begynde at løfte sindet hos diplomater, politiske beslutningstagere og slet og ret engagerede og dedikerede borgere i alle lande, for beslutsomt at konfrontere den aktuelle, globale krises virkelighed og behandle den på et niveau, hvor den kan løses. Der er ingen hurtige og utilstrækkelige løsninger, som vil fungere under de aktuelle omstændigheder. Tiden er inde til, at menneskeheden skal bruge »fornuftsevnen« til at skabe sin egen, ægte rolle på planeten og i solsystemet.

Apellen, som allerede cirkulerer over hele Europa, kommer på gaden i New York City i dag, og vil blive bragt i magasinet EIR den 26. september.

UNESCO: »BRIKS' investering i uddannelse vil forandre verden«

22. september 2014 – Den leder, som er udpeget som chef for det nye »BRIKS Universitet«, som blev planlagt på topmødet i Fortaleza, Brasilien, Vladimir Filipov fra det russiske Folkets Venskabsuniversitet, kom i august måned i et interview med Russkiy Mir Foundation med en skæv kommentar: »Kurser i IT, energi og rumteknologier« vil være de mest efterspurgte i netværket af BRIKS-universiteterne. »Og jeg mener, at Kina,

Indien og Brasilien vil bidrag med en større interesse i de naturvidenskabelige fag – biologi, molekylærbiologi, kemi ... De discipliner, som er populære i CIS (Fællesskabet af Uafhængige Stater), såsom økonomi og jura, vil næppe være populære i BRIKS-nationernes uddannelsesnetværk.«

Ud fra den russiske, stærkt videnskabelige universitetsstruktur, talte Filopov om en hastig vækst, og skift, inden for BRIKS-nationernes uddannelser, som entusiastisk blev støttet den 22. september af generaldirektøren for FN's Organisation for Uddannelse, Videnskab og Kultur (UNESCO), Irina Bokova. Bokova skrev i dagens *South China Morning Post*, at »BRIKS' investering i uddannelse vil forandre verden.« Og samtidig publicerede UNESCO en ny rapport om uddannelse i BRIKS-landene, som understøtter Bokovas udtalelser.

Idet hun bemærkede dannelsen i Fortaleza af BRIKS-banken og valutareservefonden, siger Bokova, »Mindre synlig, men strategisk afgørende for deres fremtid, var deres beslutning om at arbejde sammen for at accelerere udviklingen af deres uddannelsessystemer. Hvert af de fem lande ... har gjort fænomenale fremskridt inden for dette område i de seneste år. Ved at kombinere den know-how inden for uddannelse, som de har akkumuleret, og deres kapacitet for fornyelse, kunne de fundamentalt forandre, hvordan uddannelse ser ud på globalt plan.«

UNESCO's rapport siger, at alle fem BRIKS-nationer »nu kan tilmelde alle børn til folkeskolen«, med næsten total ligelig fordeling mellem kønnene. »Disse mål ville være blevet anset for umulige at opnå for et årti siden.« Næsten halvdelen af verdens vækst i tilmelding til højere uddannelser i 2012 og 2013 var i Kina og Indien alene. Henved 40 % af væksten i tilmelding til folkeskolen var i Kina, Indien og Brasilien. Og Bokova bemærker, at især i Kina har adgang til folkeskole for alle rodfæstet sig, til trods for mange millioner fattige menneskers hyppige flytninger, som søger bedre arbejde og

økonomiske muligheder.

»Resten af verden bør rette sig op og bemærke dette«, konkluderer Bokova.

USA søger at opnå resolution om ISIS i FN's Sikkerhedsråd

20. september 2014 – USA søger en »enstemmig« resolution i FN's Sikkerhedsråd, der opfordrer landene til at tage seriøse forholdsregler til forhindring af tilgang af udenlandske krigere til terroristgrupper. »Det vil øge landenes forpligtelse til at afskrække og søge at forhindre tilgangen af udenlandske krigere« sagde Susan Rice til journalister ved Det hvide Hus, ifølge *The Hill*. »Det vil også understrege den vigtige udfordring med at bekæmpe voldelig ekstremisme.« Det hvide Hus' talsmand Josh Earnest benægtede imidlertid, at det var et forsøg på at tvinge nogen til at gøre noget. »Sikkerhedsrådet tilvejebringer blot et belejligt mødested til at tale om disse spørgsmål på en højt-profileret måde,« sagde han. »Vi ønsker at sikre, at lande over hele kloden forstår, at vi mener dette er en prioritet, og at de også burde.«

På onsdag den 24. september vil Obama tale ved en særlig samling i FN's Sikkerhedsråd om emnet udenlandske krigere. Det forekommer meget sandsynligt, at ved at søge en »enstemmig« resolution, vil den ikke indeholde noget sprogbrug, der bemyndiger et militært angreb på Syrien, eftersom Rusland ellers med sikkerhed vil bruge sin veto til at blokere en sådan handling. Som vi rapporterede i går, gjorde Vitaly Churkin, Ruslands udsending til FN, det klart, at et angreb på Syrien uden enten tilladelse fra regeringen i Damaskus, eller

et mandat fra en FN-resolution, ville blive »betragtet som ulovlig og undergravende for international og regional stabilitet.«

General Kujat: Bekæmpelse af ISIS med luftangreb blot for at deltage i aktionen er ikke tysk politik

20. september 2014 – Tidligere chef for den tyske generalstab, general Harald Kujat, chef for NATO's Militærkomite fra 2002 – 2005, blev interviewet i dagens *Bild Zeitung*, hvor han gjorde det klart, at Tyskland ikke er interesseret i en strategi over for Islamisk Stat (ISIS), der alene er baseret på luftangreb. Skønt General Kujat og andre pensionerede, tidligere stabschefer ved 'Bundeswehr' ønsker, at Tyskland skal spille en mere prominent rolle i håndteringen af strategiske kriser, går de ikke ind for endeløse, vilde militæreventyr. General Kujat har tilbragt en god del af de seneste seks måneder med at udtale sig imod en optrapning omkring Ukraine, og for at begynde forhandlinger med Rusland.

Bild havde sarkastisk givet artiklen overskriften »Frankrig bomber ISIS – hvorfor Tyskland vælger det fra.« Avisen henviser til den tyske afvisning af at deltage i bombningen af

Libyen i 2011 og citerer General Kujat: »Bare at gå med, blot for at være med, giver ingen mening for Tyskland« og tilføjer, at Frankrigs luftangreb »ikke vil afgøre krigen – men franskmændene ønsker at være med.«

Med hensyn til planer om luftangreb, der kommer fra London eller Obama, udtalte han, »Det ville være ekstremt ømtåleligt; uden et FN-mandat vil 'Bundeswehr' ikke have noget med det at gøre.«

Kujat ønsker, at Tyskland skal assistere med opbygningen af en koalition. Egyptens præsident el-Sisi og Iraks premierminister Al-Abadi har gjort det klart, hvad krigspartiet ikke bør gøre med denne koalition, og kritiserede udelukkelsen af Syrien og Iran. Kujat tilføjede, at »Putins ven Assad« ville sørge for, at der ikke kommer noget mandat for luftangreb på Syrien fra FN's Sikkerhedsråd.

På grund af en forøget integration af kommandoen over og enhederne af de væbnede styrker på NATO- og EU-niveau, er Tyskland under pres for at begrænse landets grundlovsbestemmelse om, at Forbundsdagen skal godkende udstationering uden for landets grænser. Sådanne kamphandlinger mod Syriens luftforsvars-systemer ville kræve elektronisk modforholdsregler af AWACS-typen som en integreret del af luftangreb, et scenario, der fik Tyskland til at fjerne sine soldater fra AWACS-fly, da NATO lancerede de udvidede angreb på Libyen.

Foto: Harald Kujat

Fra LaRouche-bevægelsen 22. sep. 2014:

Et videnskabeligt præcist program: Ikke vage almenheder

I en intens diskussion med medarbejdere søndag insisterede Lyndon LaRouche på at stille spørgsmålet:

»Hvad må vi gøre nu, hvad er tvingende nødvendigt at gøre lige nu, og hvad vil føre til katastrofe, hvis vi ikke gør det?«

Han insisterede gentagne gange på det videnskabeligt præcise svar, snarere end blot vage almenheder.

Faktisk sagde han, at det, vi må gøre, er at tilvejebringe en løsning på det afgørende spørgsmål, som kommer til at bestemme, om vores økonomi skal leve eller dø. Det er på tide at blive seriøse og tænke over, hvad det er, vi skal gøre, og hvordan vi kan gøre det; hvad der er afgørende nødvendigt for vores organisation og for livet i USA i særdeleshed, netop nu? Hvad er det vigtigste spørgsmål, som må stilles og løses inden for de næste minutter?

Hvad er det, vi skal gøre? Hvad er den ene ting, som er mest karakteristisk og som viser os, hvad vores forpligtelse går ud på nu her i aften?

Under diskussionen refererede en medarbejder til Keplers princip, som LaRouche havde påpeget ved slutningen af sit webcast fredag, den 19. september, med ordene:

»Det er ikke en forklaring. Det er en kendsgerning, at der er noget der, som man ikke kan kontrollere, men som man kan erfare. Og det er, hvad al stor, klassisk kunst går ud på.

Klassisk musik er et typisk eksempel på den samme ting. Og man tager hele historien med renæssanceperioden, fra Renæssancens begyndelse og til dens slutning, og det er det definerende koncept, og det, der mangler, er, at de fleste mennesker i dag ikke har noget begreb om, hvad renæssancekonceptet er for noget. De tror altid, at der er et trick, som man kan bruge. Men det er et princip, et universelt princip! Og det er ikke noget, som man kan kopiere, det er ikke noget, man kan behandle på den måde. Det er noget, som overtager én, og som man er villig til at adlyde. Og det er, hvad sandheden er, og det er, hvad stor kunst vil sige, i sin højeste form.«

Senere under diskussionen sagde LaRouche faktisk, at vi i den politiske komite igennem længere tid har haft en grundig undersøgelse af, hvilke forholdsregler, der skal til for at redde denne nation fra kaos. Og alt, hvad der udarter til kaos, må forhindres. Man kan ikke bare have almenheder, overfladiske almenheder, når man skal håndtere dette spørgsmål. Man må have et meget præcist, grundlæggende set implicit videnskabeligt præcist program. Uden det ævler man bare, og der er ikke en mere venlig måde at sige det på, end at man ævler, som er anvendelig i den forbindelse. Det, vi gjorde, og som jeg selv i særdeleshed gjorde med forslaget til Bill Clinton, var et meget præcist koncept. Det indeholder kvalifikationer, hvor jeg sagde, »Måske ikke det her, og måske ikke det der, men dette her.« Men ellers var det et meget præcist program, som ville fungere. Og de alternative programmer, som er blevet foreslået, vil ikke fungere. Kort og godt: de vil ikke fungere. Og derfor har vi ét valg, eller vi har variationer af dette valg, som vil kunne fungere, og det er, hvad vi vil holde os til, eller også gå ad Helvede til for ikke at gøre det. Sådan er det.

Den russiske ambassadør til i FN Vitaly Churkin: Operationer imod ISIS er ulovlige, med mindre FN's Sikkerhedsråd godkender det

19. september 2014 – Ruslands repræsentant i FN Vitaly Churkin erklærede på mødet i FN's Sikkerhedsråd i dag, at en international, anti-terroristoperation imod Islamisk Stat behøver samtykke fra de regeringer, hvis lande er udset som mål, eller også godkendelse fra FN's Sikkerhedsråd.

»Alle andre muligheder vil blive betragtet som ulovlige og underminerende den internationale og regionale stabilitet. At diktere færdigsyede løsninger vil ikke fungere i Irak eller Syrien«, sagde Churkin.

Churkin tilføjede, at rammerne for den politiske proces

»må sættes i enighed med irakerne selv, for de er ansvarlige for deres lands fremtid. Vi er ekstremt bekymrede over de udtrykte planer om at angribe ISIS-stillinger i Syrien uden, at der finder en drøftelse sted med den nationale regering i Damaskus.«

Russiske bombefly flyver i nærheden af USA's og Storbritanniens kyster

20. september 2014 – Amerikanske »strategiske« tænkere taler ofte gerne om at »sende budskaber« til såvel allierede som potentielle modstandere. Russerne kan også sende budskaber, og deres seneste budskab er tydeligvis et udtryk for det, som den russiske præsident Vladimir Putin formulerede for et par uger siden, da han mindede verden om, at Rusland stadig er en atommagt.

Ifølge diverse nyhedsrapporter, som rapporterer om erklæringer, der er udstedt af den Amerikansk-canadiske Nordamerikanske Luftforsvarskommando (NORAD), opfangede amerikanske F-22 jagerfly seks russiske fly, som fløj ud for Alaskas vestkyst omkring kl. 19 lokal tid onsdag, den 17. september. De russiske fly inkluderede to TU-95 strategiske bombefly, eskorteret af to Mig-31 jagerfly og to optankningsfly. Et par timer senere blev de igen opfanget af canadiske CF-18-fly over det arktiske område. Talsmanden for NORAD gjorde det klart, at alt imens de russiske fly var inden for det nordamerikanske luftforsvars identifikationszone, så fløj de aldrig ind i hverken USA's eller Canadas suveræne luftrum. En amerikansk regeringsemedsmand sagde til CNN's Barbara Starr, at regeringen mente, at det russiske fly

muligvis havde forbindelse med, at den ukrainske præsident Petro Poroshenko var i Washington for samtidig at tigge om amerikanske våben.

Men russerne fløj også over Nordsøen. RAF Typhoons opfangede også Bear-bombefly i NATO's luftforsvars identifikationszone ud for Skotlands nordkyst den 19. september, men The London Telegraph behandler det kun som bemærkelsesværdigt, fordi Typhoon-flyene gennemførte deres første opfangning, efter de var flyttet til en ny flyvebase i Skotland. En kilde i RAF fortalte til The Telegraph, at »en gang om måneden kommer russerne måske og siger hallo, og vi går måske på vingerne. Det er at sende pakken videre fra den ene NATO-nation til den næste. Vi har hver især ansvar for luftrum for NATO«, hvilket får det alt sammen til at lyde meget rutinepræget.

Den svenske regering har på den anden side indleveret en formel protest til Ruslands ambassade i Stockholm, efter at to russiske fly angiveligt krænkede svensk luftrum over Det baltiske Hav onsdag, iflg. en rapport fra Reuters.

Russisk militæraktivitet fortsætter i øvrigt i højt tempo. Ruslands baltiske flåde udfører i øjeblikket en øvelse med amfibiestyrker, som involverer flere end 1.000 tropper og 250 stykker udstyr. Luftforsvarsstyrken afholdt en storstilet øvelse »med det formål at øve forholdsregler under 'den optrappede militære og politiske situations' betingelser, inklusive et muligt, fjendtligt atomangreb«, sagde en talsmand fra Luftforsvarsstyrken, iflg. en rapport fra Itar-Tass. »Særlig opmærksomhed fik forøgelsen af styrkernes evne til at overleve, reorganisering af kampsystemer og -komplekser, og tilvejebringelse af missilvarslings-systemernes uophørlige drift under forhold med blokering og fjendtlige angreb«, sagde talsmanden for Luftforsvarsstyrken.

Tidligere tyske udenrigsminister Genscher fremfører, at sanktioner mod Rusland er en fejltagelse

19. september 2014 – I et interview med Phoenix Tv sagde den tidligere tyske udenrigsminister Hans-Dietrich Genscher, at

»sanktioner er ligesom en trappe, man går op ad den, og så når man til enden. Derfra kan man kun enten gå ned igen eller springe ned. Jeg tvivler på, at vi ved enden vil sige, at dette var noget særlig heldigt foretagende.«

Genscher forsvarede kraftigt Ruslands opfattelse af at være blevet forrådt af NATO's opstilling af ABM-systemerne, som

»nominelt var rettet mod Iran, men enhver ved, at de kan indstilles i andre retninger.«

Dette har ændret balancen og forrådt Vestens forsikringer om, at NATO aldrig ville udvide til at inkludere tidligere Warszawapagt-lande.

Genscher krævede et »nedtrapnings-sprog« fra Vesten. Enhver militær optrapning begynder med en verbal optrapning, sagde han.

»Vi nåede et punkt, hvor en åben diskussion blandt nogle få er nødvendigt for at finde ud af, hvordan vi kan gå frem, ikke med en svækkelse af hinanden gennem magt, men hvordan vi kan gøre fremskridt.«

»Putin er en mand, som har en klar opfattelse af, hvad han ønsker at opnå, en position, som intet har med Jeltsins svage position at gøre«, sagde Genscher. Men uden Rusland, og imod Rusland, er der ingen stabilitet i Europa. »Det betaler sig således naturligvis at tage landets repræsentants anskuelser alvorligt.«

Genscher var leder af Tysklands udenrigspolitik fra 1974-92, først under Helmut Schmidts SPD-FDP-regeringer, og senere under Helmut Kohls CDU-FDP-regeringer; han var udenrigsminister under 1989-91-perioden, hvor Sovjetblokken faldt, og han var blandt hovedpersonerne i forhandlingerne med Rusland, USA, Frankrig og Storbritannien om Tysklands genforening.

Foto: Hans Dietrich Gensher

Store implikationer af skotsk folkeafstemning

19. september 2014 – Selv om den skotske folkeafstemning om uafhængighed støttede en fortsat forbliven i Det forenede Kongerige (UK) med 55 % af stemmerne, har folkeafstemningen i sig selv store implikationer for hele UK og vil bidrage til en omskiftelig situation hen over de kommende måneder og år. Spørgsmålene i Folkeafstemningen var ikke blot uafhængighed, men også en general væmmelse ved Westminster-regeringens politik, som er totalt ude af føling med den økonomiske virkelighed, som det store flertal af borgerne i UK står overfor. Dette er ikke kun rettet imod de konservative, som har magten i øjeblikket. Der er meget vrede i Skotland vendt mod Tony Blairs New Labour for at have forrådt det gamle Labourpartis politik og fortsætte Thatcherismen under et andet navn. Faktisk stemte distrikter, der repræsenteredes af repræsentanter for det Skotske Nationalparti, Nej til uafhængighed, men generelt stemte Labour-distrikter eftertrykkeligt Ja. Alt imens tidligere premierminister Gordon Brown har god støtte i Skotland, hvor han har sin valgkreds, så ses den nuværende leder af Labour, Ed Miliband, i Skotland som intet andet end en forlængelse af Tony Blair, og han blev i den grad hånet af Ja-tilhængere, da han forsøgte at tale i Skotland for tre dage siden, at han måtte gå.

Premierminister David Cameron, som er politisk forpligtet til at love en betydelig udvidet decentralisering, har forpligtet sig til at holde sine løfter, hvilket vil forårsage store eftervirkninger over hele UK, særlig i England. Cameron forpligtede sig til »max decentralisering«, og gav Skotland og det skotske parlament betydelig mere selvbestemmelse over beskatning og andet, oven i de allerede eksisterende, separate juridiske og uddannelsesmæssige systemer. Endvidere vil to alvorlige, forfatningsmæssige spørgsmål blive endnu vigtigere

under »max decentralisering«. Det ene er »West Lothian-spørgsmålet«, som tillader skotske MP'er i Westminster at stemme om engelske spørgsmål (inkl. beskatning og sociale programmer såsom NHS, det Nationale Sundhedssystem), alt imens engelske MP'er ikke kan stemme om skotske spørgsmål. Det andet spørgsmål er Barnett-formlen, udarbejdet i 1979, som tildeler Skotland en væsentlig højere udgift per person til sociale programmer fra UK-Finansministeriet end i England, Nordirland og Wales. Cameron forpligtede sig til at fortsætte denne politik, men det bliver ikke vel modtaget i England. Londons borgmester Boris Johnson, som anses for at være en seriøs konkurrent til partiets lederskab, fordømte Camerons løfter (støttet af vicepremierminister Nick Clegg og oppositionsleder Miliband) om at bevare den ekstra finansiering af Skotland.

Cameron vil blive konfronteret med disse spørgsmål ved Tory'ernes årsmøde om et par uger. Han lovede endvidere, at max decentraliseringsprogrammet ville foreligge til marts 2015, hvilket ikke giver meget tid. Der kommer også et almindeligt, nationalt valg i maj 2015.

Skotsk decentralisering kunne føre til betydelige, forfatningsmæssige forandringer i hele UK, som en kilde i London påpegede i dag. Før de første trin af decentralisering plejede der at være en »Skotsk Storkomite« i Parlamentet, som traf beslutninger om skotske spørgsmål. Nu kunne Parlamentet danne en »Engelsk Storkomite«, hvor kun engelske MP'er kunne sidde og stemme om engelske spørgsmål. Det, som dette i virkeligheden ville betyde, er, at UK-parlamentet som helhed faktisk kun ville regere over udenrigspolitikken og forsvarsanliggender, og hele situationen kunne føre til en masse uro i hele landet.

Chiles hovedstad vil være vært for Kina-uge 24. – 26. september

17. september 2014 – Mellem 24. – 26. sept. vil Chiles hovedstad Santiago være vært for en »Kina-uge«, som vil omfatte forskellige aktiviteter på forskellige lokaliteter i byen for at gøre chilenerne bekendt med aspekter af kinesisk kultur, økonomi og udenlandske relationer.

Dette finder sted på et tidspunkt, hvor Chile aktivt søger tættere handelssamarbejde og økonomisk samarbejde med Kina. Landbrugsminister Carlos Furche var for nylig på et ekstensivt besøg i Kina og meddelte, at han inden for det næste årti forventede, at Kina ville blive den primære destination for Chiles landbrugseksport. På trods af Obamaregeringens bestræbelser på at hamre Trans-Stillehavspartnerskabet (TTIP) ned i halsen på regeringen, har præsident Michelle Bachelet gjort det klart, at hendes forståelse er, at Chiles fremtid ligger sammen med Kina og Eurasien.

Sponsoreret af den kinesiske ambassade og Filosofi- og Humanitetsfakultetet ved Chiles Universitet vil »Kina-ugen« omfatte konferencer af den kinesiske regering og andre embedsfolk, af præsidenten for Sammenslutningen af kinesiske forretningsfolk i Chile og vicepræsidenten for det Chilensk-kinesiske Institut, som vil undersøge sådanne spørgsmål som uddannelse og lægevidenskab i Kina, kinesisk-sydamerikanske relationer, og »Kina, det 21. århundredes fremvoksende magt og dets relationer med Sydamerika«, blandt andet. Enheder såsom Fonden 'Henover Stillehavet' vil tilbyde samtaler om at studere i Kina til interesserede studerende.

Rusland og Kina optrapper støtte til Zimbabwe

17. september 2014 – Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov ankom til Harare i går for at deltage i uddelegeringen af licens til et projekt om minering af platin til en værdi af 3 mia. dollars ved Darwendale, lige nord for Harare, som forventes at blive Zimbabwes største projekt for minering af platin. Zimbabwe er allerede verdens tredjestørste producent og har de næststørste, kendte reserver af platin, et strategisk metal, efter Sydafrika. Ruslands Vi Holdings, det statslige forsvarsselskab Rostec og Vnesheconombank investerer 1,6 mia. dollars i fællesprojektet. Personale fra Zimbabwe vil blive trænet ved et russisk universitet. Der er planer om at bygge den første fabrik til raffinering af platinmalm i 2016.

Den russiske industri- og handelsminister Denis Manturov, leder af den russiske delegation, sagde, at Darwendale-projektet ville åbne vejen for, at flere selskaber kan komme ind på markedet i Zimbabwe. Han sagde, at Rusland er interesseret i at investere i landbrug, energi, infrastrukturudvikling, turisme og sundhed. Han tilføjede, »I takt med, at handel og udveksling vokser, er vi overbeviste om, at Zimbabwe vil skabe adgang for russiske leverancer til andre afrikanske markeder.«

Zimbabwes statsejede medier hilste velkommen, hvad de kaldte et nyt kapitel i relationerne med Rusland.

Ved licensudbydelser i Darwendale takkede præsident Robert Mugabe den russiske præsident Vladimir Putin og det russiske folk for at støtte Zimbabwe over for de vestlige magters angreb. Han sagde, »Ja, i går var I vore gode venner, I hjalp os med at blive, hvad vi er – et uafhængigt folk. Og i dag har I atter bevist, at jeres historiske handling i går [ved underskrivelsen af aftalerne], atter har vist, at I er en af vore største venner i verden, og vi gengælder ved at sige, at endskønt vi er små, så er vores hjerte lige så stort som jeres eget ... Endskønt vi er små, er vores hengivenhed og forpligtelse over for revolutionen, idéer og mål fra gårsdagens revolution, denne forpligtelse fortsætter. Vi er sikre på, at, som en regering af folket, en regering, som er en betroet vogter af de naturlige ressourcer, som tilhører folket, at vi ønsker at se dem udnyttet i folkets interesse, udnyttet i et partnerskab med dem, som er som vi selv.«

Disse begivenheder følger i kølvandet på præsident Mugabes og en delegations besøg i Kina fra den 24.-28. august. Mugabe mødte den kinesiske præsident Xi Jinping og underskrev ni bilaterale aftaler – som i Zimbabwe Herald karakteriseredes som storprojekter – inden for energi, veje, det nationale jernbanenet, landbrug, telekommunikation og turisme. Udkastet til en låneaftale blev oprettet for at levere en ramme for at finansiere udviklingsprojekter. Kina vil øge antallet af regeringsstipendiater til studerende fra Zimbabwe betydeligt.

Belgiske politiske ledere underskriver Agora Erasmus' appel om at støtte Argentinas kamp mod gribbefonde

Bruxelles, 17. september 2014 – En imponerende gruppe belgiske politikere har underskrevet en appel om solidaritet med Argentinas kamp mod gribbefondene, som blev igangsat af Agora Erasmus, LaRouche-bevægelsen i Belgien. De oprindelige underskrivere inkluderer to medlemmer af EU-parlamentet, fem medlemmer af Repræsentanternes Hus og én senator, med tilslutning fra Guy-Patrice Lumumba, som i dag er præsident for Kredsen af Lumumbas Venner og søn af den myrdede, congolesiske leder, Patrice Lumumba. Erklæringen advarer om faren for, at sådanne skandaløse praksisser, som nu udøves med magt imod Argentina, kunne blive hverdagskost i Europa i sammenhæng med, at det Transatlantiske Handels- og Investeringspartnerskab (TTIP) forhandles mellem EU-kommissionen og USA.

Formand for den russiske Duma advarer mod NATO- provokationer

16. september 2014 – Formand for Dumaen Sergei Naryshkin åbnede i går efterårssamlingen i Dumaen med en skrap advarsel mod NATO's hensigter. NATO's løfter om våbenleverancer til Kiev-regimet er ladet med indblanding i Ukraines interne affærer og støtte til krigsforbrydelser, imens USA's uansvarlige politik bringer verden til randen af den Kolde Krig. Her følger mere af det, han sagde, rapporteret af Itar-Tass:

»Vi begynder efterårssamlingen med en alvorlig forværring af den internationale situation,« sagde Naryshkin. »Den længe ventede våbenhvile mellem Kiev-regimet og Folkerepublikkerne Donetsk og Luhansk har udsat de massive blodsudgydelser«, sagde han. »Men krisen og konfrontationerne forsætter i Ukraine. Og det kaos, som er anstiftet i selve Europas centrum, har ikke afkølet de krigeriske lidenskaber hos dem, der havde provokeret det for seks måneder siden«, bemærkede Naryshkin.

Det nylige NATO-topmøde har kun forværret den nuværende situation, sagde formanden for underhuset. »Vi hører fra forskellige kilder, at regimet i Kiev var blevet lovet våben og militært isenkram fra denne militære blok, og det er allerede fyldt med direkte indgreb i Ukraines interne affærer. For at sige det ligeud, så er det støtte til krigsforbrydelser i landet«, sagde embedsmanden.

»For upartiske observatører er alle masker allerede kastet væk, og sandhedens time er kommet,« sagde Naryshkin. »Vi bliver vidne til, at borgere i mange europæiske lande, som har levet under forhold med informationsblokade i al denne tid,

begynder at stille deres myndigheder 'ubelejlige' spørgsmål«, sagde han. »De begynder at forstå, at det, blindt at følge Washingtons instrukser, allerede er i færd med at forvandle tidligere tiders store og betydningsfulde, europæiske nationers nationale suverænitet til en fiktion«, sagde han. Denne tendens resulterer i, at »borgere i mange lande, samt virksomheder, er begyndt at lide økonomiske tab, og faren for destabilisering hænger truende over hele det fælleseuropæiske rum«, tilføjede Naryshkin.

I mellemtiden »udgøres europæiske politikere og eliter af titusindvis af mennesker med forskellige meninger«, sagde Dumaens formand. »Nogle er, uden overdrivelse, forvirrede og bekymrede«, sagde han med overbevisning. »Den kyniske og uansvarlige politik, som føres af USA, fører verden til randen af en ny, Kold Krig. Den opgraderede version af denne er i dag ved at blive til virkelighed«, sagde Naryshkin. NATO's øverstkommanderende, gen. Phillip Breedlove, er i Washington i denne uge, hvor han leverer grundlaget for de provokationer, som Naryshkin advarede om, inklusive i form af en nedsættelse af tærsklen for påberåbelse af NATO-charterets Artikel 5, klausulen om kollektivt forsvar. I bemærkninger til Det Nordatlantiske Råd erklærede Breedlove i går, at NATO er klar til at reagere under Artikel 5 på den angivelige russiske »hybridkrig«.

»I de sidste 12 år har vi forsøgt at gøre Rusland til en partner. Vi har taget grundlæggende beslutninger, beslutninger om styrkens struktur, og økonomiske beslutninger iht. den kendsgerning, at Rusland ville blive en konstruktiv del i Europas fremtid«, sagde han. »Nu ser vi en helt anden situation og må håndtere det.« Han opfordrede til oprettelsen af et nyt NATO-hovedkvarter, som fokuserer på forpligtelserne i artikel 5, og som ville, sagde han, berolige NATO-allierede, så vel som afskrække Rusland, som muligvis overvejer indtrængen i Moldova og Transnistrien.

Breedlove tilføjede, at NATO vil forberede partnerlande med

større, russiske befolkninger på at imødekomme »hybrid krigsførelse«, eller ikke-erklæret krigsførelse, ved at give dem mulighed for at tilskrive kæmpere en angribende nation og dermed påberåbe sig artikel 5 om kollektivt forsvar. »Det, vi nu skal gøre, er at se på disse styrker og vore grænsenationer, hvor der er betydelige russiske befolkninger, og hvordan vi bedre kan forberede disse nationer på at overleve det indledende stormløb i denne »hybridkrig«, sagde han. »Vi havde tydeligvis stor accept blandt de NATO-allierede af, at hvis man tilskriver dette spørgsmål om »små grønne mænd« en angribenation, så var det en handling, som falder ind under artikel 5, og det ville betyde, at alle aktiver ville komme til at mærke virkningen«, sagde Breedlove. Dette er i overensstemmelse med en rapport fra det britiske underhus' forsvarsudvalg, udsendt sidst i juli, som opfordrede NATO til faktisk at nedsætte tærsklen for, hvornår artikel 5 kunne aktiveres, fra »væbnet angreb« til blot »angreb«.

*Foto
:
Den
russ
iske
Duma*

Fjorten franske deputerede fra Nationalforsamlingen i Moskva for at protestere imod EU-sanktioner

Paris, 16. september 2014 (Nouvelle Solidarité) – Fjorten franske deputerede, fra venstre til højre, var i Moskva fra den 10.-12. september for at fortælle, at der ikke er enstemmighed i Frankrig for sanktioner mod Rusland. Besøget var arrangeret af Foreningen for Fransk-Russisk Dialog, der har sæde i Paris. Dialogforeningen blev grundlagt i 2004 af præsidenterne Jacques Chirac og Vladimir Putin for at promovere en dialog, i særdeleshed mellem de folkevalgte og virksomhedsledere, der investerer i begge lande. Delegationen blev ledet af deputeret Thierry Mariani (UMP), som i dag sammen med den øverste chef for de russiske jernbaner Vladimir Yakunin deler formandsskabet for Dialogforeningen.

I et interview med det fransksprogede online-magasin Russieinfo (russiainfo.com), rapporterede Mariani, at delegationen havde mødtes med den franske ambassadør, og derefter med Lavrovs viceudenrigsminister, i Udenrigsministeriet. Senere blev de modtaget af præsidenten for Statsdumaen (underhuset), Sergei Naryshkin. Tilstede ved mødet var også formanden for Dumaens komite for udenrigsanliggender, Alexei Pushkov. Delegationen blev modtaget af Vladimir Yakunin, såvel som også af Sergei Ivanov, stabschef for præsidentens forretningsudvalg.

Blandt de budskaber, som russerne ønskede at viderekommunikere, sagde Mariani, var deres uforståelse over for EU's sanktionspolitik.

»Der har været 4 bølger af sanktioner«, fortalte Mariani til Russieinfo, »de første to blev 'forstået' af de russiske politikere, idet de stemte overens med logikken i vestens utilfredshed i kølvandet på Ruslands annektering af Krim. Den tredje sanktionsbølge blev lanceret efter tragedien med Malaysian Airlines, før der var iværksat nogen undersøgelse. Det er ikke rationelt, at Rusland skal sanktioneres uden noget bevis for dets skyld. Sluttelig var den seneste bølge, effektueret fra den 11. september, endnu værre, eftersom den blev annonceret på et tidspunkt, hvor der var en dialog mellem Poroshenko og Putin. Vore samtalepartnere gav udtryk for deres manglende evne til at forstå dette og deres skuffelse, samt det klare indtryk, at der er en politisk forhåndsformodning rettet imod dem, og en kurs, der tydeligvis er dikteret af amerikanerne.«

Mariani fortalte Russieinfo,

»at der ikke er nogen enstemmig godkendelse af sanktionerne i Frankrig. I delegationen var der socialistiske deputerede, men også dem fra højre og centrum. Derfor var vores budskab klart: Rusland har stadig venner i Frankrig, og en del af den politiske klasse og befolkningen generelt accepterer på ingen måde regeringens sanktionspolitik.«

Delegationen mødtes også med det fransk-russiske handelskammer, som

»udtrykte stor bekymring... de sagde, at mange projekter var blevet stoppet, eller bremset... Europæiske virksomheder er utrolig forsigtige, fordi de frygter amerikanske modforanstaltninger.«

Mariani henviste også til det katastrofale indtryk, som Frankrigs suspendering af leverancen af Mistral-fartøjet havde skabt. På spørgsmålet om, hvorfor dette skete, svarede Mariani:

»Dele af den amerikanske og europæiske politiske klasse

havde ikke ændret sig de sidste 20 år og befinder sig stadig i den Kolde Krig.« Han sagde, at han til tider havde indtrykket af, at, efter angrebene på Rusland fra EU og Europarådets parlamentariske forsamling, »er der nogle lande, som gør regnskabet op. Når man ser den polske præsidents eller de baltiske regeringsfolks holdning ... står det klart, at de stadig er motiveret af vrede over for Rusland.«

Tilbage i Paris var regeringen rasende og forsøgte at bruge Nationalforsamlingens protokoller for etisk adfærd imod de deputerede.

Helga Zepp-LaRouches tale på konferencen »Ét bælte, én vej« i Beijing, den 5. september 2014

Den Nye Silkevej betyder et skift, væk fra nationers og grupper af nationers geopolitiske interesser, og fokuserer på menneskehedens fælles interesser. Det sætter fokus på spørgsmålet om, ikke, hvad der er min fordel i dette eller hint område, men derimod, hvor vil menneskeheden være om 100 år fra i dag, eller endda om 10.000 år fra i dag? Den Nye

Silkevej vil blive til en Verdenslandbro, som vil forene og forbinde alle nationer og kulturer til ét, en menneskehed. Det vil, som præsident Xi Jinping sagde, inkludere hele menneskeheden og vil frembringe menneskehedens sande identitet som universets kreative art.

Den Nye Silkevej, som den blev præsenteret af Xi Jinping for et år siden, og som den har udviklet et momentum gennem BRIKS-topmødet i juli måned i Brasilien, efterfulgt af topmødet mellem BRIKS og statsoverhovederne fra de sydamerikanske lande den næste dag, har allerede forandret verden. Som et resultat af denne Nye Silkevejs-dynamik er der indgået aftaler om flere store projekter i hele verden, for eksempel den anden Panamakanal igennem Nicaragua, en transkontinental jernbane fra Brasilien til Peru, og flere aftaler om samarbejde om atomkraft mellem forskellige nationer.

Der er en pludselig eksplosion af optimisme, hvor lande vover at hævde deres suverænitet og begynde at virkeliggøre projekter, som har ligget på hylden i årtier, men som har været modvirket som følge af de betingelser, som de internationale finansinstitutioner har stillet. Denne eksplosion kommer selv fra lande, som endnu ikke formelt er en del af BRIKS eller Silkevejen, som f.eks. Egypten, som har indledt et spektakulært program med national, økonomisk opbygning, eller Argentina, som modigt har modstået et forsøg på angreb fra gribbefondenes side.

Der er en ny, kulturelt set totalt optimistisk opfattelse af egen identitet hos en større del af menneskeheden, baseret på idéen om menneskeheden som den eneste kendte, kreative art, en art, som kan tænke og gøre ting, den aldrig før har gjort. Der er også begyndelsen til en ny finansiel arkitektur, såsom den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, den Nye Udviklingsbank, samt tilhørende valutareservefonde for at forsvare lande imod spekulative angreb. Kinesiske eksperter

understreger, at disse nye banker ikke skal erstatte IMF, Verdensbanken eller den Asiatiske Udviklingsbank, men at de er et supplement til disse.

Hvis perspektivet om Den nye Silkevej skal lykkes, må flere udfordringer og lektioner fra de seneste 23 år behandles. Da Sovjetunionen gik i opløsning i 1991, og Jerntæppet mellem Øst og Vest faldt, foreslog Schiller Instituttet Den eurasiske Landbro som idéen om at forbinde Europas befolknings- og industricentre med Asiens gennem udviklingskorridorer, programmet for Den eurasiske Landbro/Den nye Silkevej. Vi foreslog dette program, som faktisk var tænkt at skulle være en fredsorden for det 21. århundrede, til flere regeringer i Eurasien. Men ulykkeligvis besluttede USA's og Storbritanniens regering at gå ind for udvidelsen af NATO, som kulminerer i den aktuelle krise med Rusland over Ukraine.

Men så, i 1996, arrangerede den kinesiske regering en meget stor konference i Beijing med titlen, »Den eurasiske Landbro og udviklingen af områderne langs med Den eurasiske Landbro«, med deltagelse af 34 lande, og jeg var en af talerne ved denne konference. Kina erklærede på dette tidspunkt Den eurasiske Landbro som sit strategiske, langfristede perspektiv frem til år 2010, men i stedet for at gå frem ad denne vej, kom forskellige kriser i vejen: Der var Asien-krisen i 1997, for en stor dels vedkommende resultatet af spekulative angreb fra folk som George Soros, og som forårsagede flere asiatiske valutaers sammenbrud. Som en konsekvens var der den russiske GK0-statsbankerot (GK0: russiske kortfristede statsobligationer), såvel som også krisen med LTCM, Long Term Capital Management, i 1998, som midlertidigt blokerede for Silkevejspolitikken.

I 2007 begyndte den globale finanskrisen for alvor med nedsmeltningen af det amerikanske, sekundære ejendomsmarked, og dernæst sammenbruddet af Lehman Brothers og AIG i september 2008. Nu er den transatlantiske finanssektor håbløst bankerot og står over for en ny nedsmeltning, som er meget værre end

den i 2008. Kendsgerningen er, at for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne er håbløst bankerot. Som topinsidere privat hævder, så er elefanten i værelset den moralske fare; regeringens bail-out (redningspakker) transformerede simpelt hen privat spillegæld til offentlig statsgæld og opmuntrede til dårlig opførsel fra bankernes side og gjorde således alt, for at gøre en fremtidig krise mere sandsynlig og mere alvorlig.

Dette førte til en markant opgivelse af sund og fornuftig bankpraksis. Tidligere ville centralbanker ikke have stillet penge til rådighed for bailouts. Hvis banker ikke kunne inddrive deres lån, måtte de afskrive dem. Nu er skellet mellem forventede og uventede tab forsvundet, banker holder fast i deres dårlige lån, og, hvad værre er, de fortsætter med at handle med dem! Man bekymrer sig ikke om de fremtidige konsekvenser af denne praksis, undtagen forventningen om, at indkomsterne fra handelen fortsat vil vokse.

Under normale omstændigheder ville man sælge dårlige papirer til et reduceret beløb, eller, hvis de bevares i regnskabet, ville de blive regnet for et passiv for banken. Alt dette blev tilsløret af de såkaldte instrumenter fra værktøjsskassen, som førte til massive bailouts og kvantitative lempelser fra Federal Reserve, og nu selv Den europæiske Centralbank (ECB), som sænkede deres rentesats, til den i dag er næsten nul, for at gøre det samme. Og som et resultat heraf er boblen vokset, og for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne er vokset med 40 %, og de har flere tvivlsomme aktiver i deres portefølje, eksponeringsrisikoen vokser, og de foregiver alle sammen ikke at se det.

Eksperter i institutionerne, som vicepræsidenten for det amerikanske FDIC (Statens Indskudsgarantifond), Thomas Hoenig, har advaret om, at hvis én af for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne går ned, krakker hele systemet. De udestående derivatkontrakter beløber sig på nuværende tidspunkt til 2 billiarder dollars: Dette beløb kan aldrig blive betalt.

Den eneste måde, hvorpå man kan håndtere dette problem, er på nøjagtig samme måde, som Franklin D. Roosevelt gjorde det i 1933 som svar på den daværende finanskrisen: Glass/Steagall-bankopdelingsloven. I den amerikanske Kongres og i Senatet har man fremstillet lovforslag, som i øjeblikket støttes af flere end 80 kongresmedlemmer og 11 senatorer, samt flere end 200 nationale organisationer, og som vil genindføre Glass/Steagall-loven. Min mand, hr. LaRouche, som er den eneste økonom, der har forudsagt denne krise ved hvert eneste relevante skæringspunkt, foreslog fire love, som tilsammen kunne ændre situationen.

For det første må Glass/Steagall-loven, adskillelsen af kommercielle banker og investeringsbanker, omgående genindføres.

For det andet må man vende tilbage til Det amerikanske, økonomiske System, som etableredes af den første finansminister, Alexander Hamilton, som skabte en Nationalbank, hvor den eneste ret til at skabe kredit ligger hos den suveræne regering, og ikke hos private banker.

For det tredje skabelsen af et kreditsystem, hvis kredit udelukkende kun genereres til realøkonomiens fremtidige produktion, men denne realøkonomi må baseres på videnskabelige principper om fysisk økonomi, og ikke til noget andet formål. Og dette må ske i hvert eneste land: Ethvert land må have en Nationalbank, der har suveræniteten til at skabe kredit, og som skal finansiere den Nye Silkevejs projekter, og til dette formål må vi have langfristede kreditaftaler blandt de lande, som deltager i den Nye Silkevej, over 20, 30, 40 og 50 år.

Og for det fjerde må der introduceres en videnskabelig drivkraft i økonomien, som fører til højere energigennemstrømningstætheder i produktionsprocessen. I dag vil det sige, at der må være et forceret program for virkeliggørelsen af termionuklear fusionskraft som det næste, absolut nødvendige, højere niveau af

energigennemstrømningstæthed.

Det er derfor, at den kinesiske månemission Chang'e-3, Chang'e-4 og Chang'e-5 er af absolut afgørende betydning for menneskehedens fremtidige eksistens; hvorfor gennembruddet med Yutu-robotten, som førte til landingen på Månen sidste december med den hensigt at minere helium-3 på Månen til brug for en fremtidig fusionsøkonomi på Jorden er absolut afgørende for at finde en løsning på den aktuelle krise. For termionuklear fusionskraft, baseret på helium-3, vil ikke alene give menneskeheden energisikkerhed i millioner af år, men Månens helium-3 som basis for brændstof betyder også råmaterialesikkerhed. Fusionsfakkel-teknologien vil forvandle affald til alle slags nye råmaterialer gennem isotop-udskillelse, men også anvendelsen af helium-3 repræsenterer en ny, videnskabelig revolution, eftersom produktet fra fusionsreaktionen ikke er en neutron, som er meget skadelig for reaktormaterialet, men en proton, hvilket betyder, at det kan kontrolleres og styres ved at bruge magnetiske felter, og på denne måde kan det bruges til direkte energikonvertering, som er 70 % effektivt.

Dette vil skabe en fuldstændig ny, økonomisk platform på Jorden, og for propulsiv fremdrift i rummet, som vil muliggøre en konstant acceleration på 1 g og muliggøre rumrejser til Mars og andre himmellegemer. Beherskelsen af fusionskraft baseret på helium-3 vil muliggøre forsvar af planeten imod asteroider, meteoritter, kometer, håndtere Solstorme og lignende ting.

Hvad har alt dette med den Nye Silkevej at gøre? Den Nye Silkevej betyder et skift, væk fra nationers og grupper af nationers geopolitiske interesser, og fokuserer på menneskehedens fælles interesser. Det sætter fokus på spørgsmålet om, ikke, hvad der er min fordel i dette eller hint område, men derimod, hvor vil menneskeheden være om 100 år fra i dag, eller endda om 10.000 år fra i dag? Den Nye Silkevej vil blive til en Verdenslandbro, som vil forene og

forbinde alle nationer og kulturer til ét, en menneskehed. Det vil, som præsident Xi Jinping sagde, inkludere hele menneskeheden og vil frembringe menneskehedens sande identitet som universets kreative art.

Fra LaRouche-bevægelsen 19. september 2014: Det britiske monarkis mareridt bliver til virkelighed

De solide skridt hen imod et nyt, og dybere, partnerskab omkring økonomiske og strategiske spørgsmål, som den kinesiske præsident Xi og den indiske premierminister Modi tog i New Delhi den 17. og 18. september, indvarsler ikke blot en lysere fremtid for menneskeheden, men er virkelig også virkeliggørelsen af det britiske monarkis værste mareridt. Her har vi verdens to mest folkerige nationer, som unddrager sig de årtier lange, geopolitiske fælder, som i bogstavelig forstand er lagt af Imperiet, og som er fast besluttede på at skabe en Ny økonomisk Verdensorden, som vil være til gavn for hele menneskeheden.

Både Kina og Indien har, naturligvis, været ofre for nogle af

de værste rædsler, som er blevet bragt til torvs af Imperiets overlagte hungersnød og Opiumskrigen, inklusive. I nyere historisk tid har begge lande været udset som mål for det britiske monarkis grønne, fascistiske bevægelse, både som følge af befolkningens størrelse og landenes forpligtelse over for industrialisering. Faktisk talte Prins Philips WWF-agenter åbenlyst om, at en løsning på problemet med »overbefolkning« kunne opnås gennem krige, selv atomkrig, mellem Indien og Pakistan – hvilket helt klart ville spille over til Kina.

Men i dag, støttet af en alliance med et suverænt Rusland og flere andre nationer, og med en skarp bevidsthed om det vestlige, monetaristiske systems bankerot, vender Kina og Rusland ryggen til disse folkemordere med henblik på at bygge grundlaget for varig fred og sikkerhed gennem højteknologisk udvikling. De anfører en stadig bredere bevægelse for at etablere et nyt, retfærdigt system, som det kan ses i Kinas initiativer over for ASEAN, og Ruslands tilbud om atomkraftværker til afsaltning af havvand, for blot at nævne to nylige udviklinger.

Begivenheder i Washington, D.C., i går, står i stærk kontrast til begivenhederne i New Delhi. På en dag var der to fascistiske præsidenter i den amerikanske hovedstad – den ukrainske præsident Petro Poroshenko og Barack Obama, som begge har uskyldiges blod på deres hænder. Til stor skam for nationen blev Poroshenko feteret i en fælles Kongressamling. Senere mødtes han privat med Obama i 90 minutter. Disse præsidenter holder sig til Det britiske Imperiums dagsorden – og hvis de får lov til at have held med det, kan resultatet kun blive Tredje Verdenskrig, eller global affolkning gennem andre metoder.

I mellemtiden haster det amerikanske Senat hulter til bulter hen imod at vedtage lovgivning, som ikke alene yderligere vil ødelægge økonomien (mest igennem det, som den ikke vil gøre), men også tillade Obama at alliere sig med de saudiske ophavsmænd til 11. september og ISIS og forfølge en tydeligvis

vanvittig taber-krig. Sådanne handlinger »bringer USA i miskredit«, lød Lyndon LaRouches kommentar, og det må afvendes.

Midlerne hertil er, at amerikanerne genvinder deres arv som de første til at trodse Det britiske Imperium – og sparke de Tory-forrædere ud, som adlyder Dronningens bud. Muligheden er der nu, mens den globale koalition er i bevægelse. Rens ud i Washington ved at fjerne Obama. Det vil fuldstændiggøre opgaven med at gøre det britiske monarkis værste mareridt til virkelighed.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinping og den indiske premierminister Narendra Modi i New Delhi, september 2014

Nyhedsorientering september 2014:

Helga Zepp-LaRouche “Den Nye Silkevejsdame” i Kina

Denne nyhedsorientering fokuserer på det succesrige besøg Helga-Zepp-LaRouche, der er gift med Lyndon LaRouche,

grundlægger af Schiller Institutet og leder af det tyske parti BüSo, havde til Kina de første to uger af september. Hun fik mulighed for på konferencer, ved møder, i TV og i radio, at give LaRouche-bevægelsens input til, hvilken videre vej Kina skal vandre i sin strategi for at bygge en Ny Silkevej og fremme BRIKS' globale udviklingsdagsorden. Samtidig fortsætter BRIKS' arbejde med at bære frugt i form af et dramatisk skifte i Egypten til bygningen af en ny Suez-kanal med egne midler og en national udviklingsstrategi. Den kinesiske præsident Xi Jinpings historiske tredages besøg i Indien fik etableret en tæt alliance mellem verdens to mest folkerige nationer.

Download (PDF, Unknown)

Præsident Xi kommer med en indtrængende opfordring til et asiatisk århundrede med fremgang og fornyelse

17. september 2014 – Forud for sin ankomst til et tredages besøg (17.-19. sept.) i Indien, kom Kinas præsident Xi Jinping, i en artikel i den indiske avis »The Hindu« den 17. sept., med en indtrængende opfordring til, at Kina og Indien går sammen om at bygge det, han kaldte et asiatisk århundrede med fremgang og fornyelse.

»Jeg er sikker på, at så længe, Kina og Indien arbejder sammen, vil det asiatiske århundrede med fremgang og fornyelse meget snart opstå«, skrev Xi. »Vore bilaterale relationer er nået dertil, hvor de befinder sig i dag, som

et resultat af de følgende bestræbelser: vi har intensiveret den gensidige tillid ved at styrke den strategiske dialog og den politiske tillid; vi har tilført hinanden flere fordele ved at udvide områderne for samarbejde og gøre kagen med fælles interesser større»,

skrev Xi.

Ved sin ankomst til Ahmedabad, hovedstaden i den indiske premierminister Narendra Modis hjemstat Gujarat, hvor Modi havde en succesrig, 13 år lang tørn som øverste minister, besøgte Xi Mahatma Gandhis Sabarmati Ashram og deltog senere i en privat middag med Modi som vært i Riverfront Park ved Sabarmati-floden.

»Vi må i fællesskab udvikle den økonomiske korridor BCIM (Bangladesh-Kina-Indien-Myanmar), drøfte de ny initiativer med Det økonomiske Silkevejsbælte og det 21. århundredes Maritime Silkevej og tage føringen i den asiatiske økonomis varige vækst»,

sagde Xi. Ved sin ankomst underskrev Xi og Modi tre aftalememoranda. Et af disse aftalememoranda er mellem Kinas Udviklingsbank (CDB) og Gujarat-regeringens Industriudviklingskontor og relaterer til udviklingen af to industripark, den ene i Gujarat-staten og den anden i nabostaten Maharashtra. En anden aftale blev underskrevet mellem Kinas Guangdong-provins og Gujarat-regeringen. Og det tredje aftalememorandum var mellem byerne Guangzhou (Canton) og Ahmedabad om kulturel udveksling.

Præsident Xi tog af sted til New Delhi om aftenen den 17. sept. I New Delhi vil de bredere aspekter af de fremtidige kinesisk-indiske relationer blive drøftet under Xis officielle møde med Modi, og senere med den indiske præsident Pranab Mukherjee. Ifølge tilgængelige rapporter er Kina interesseret i at forpligte sig til at investere omkring 100 mia. dollars i Indien. De fleste af disse investeringer vil blive inden for

modernisering af de indiske jernbaner, udviklingen af industri-parker, omlægning af Indiens overskudsvand fra landets nordlige floder til de sydlige floder på halvøen, og udviklingen af havne for at fremme deltagelse i Den maritime Silkevej, fokus for præsident Xi under hans nylige besøg i Maldiverne, Sri Lanka og Indien.

*Foto: Fra Xis
besøg i
Ahmedabad,
Indien. Xi og
Modi.*